

POSTANOWIENIE

Dnia 16 stycznia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

na posiedzeniu w trybie art. 535§3 k.p.k.

po rozpoznaniu w dniu 16 stycznia 2020r.,

sprawy **M. C.**

skazanego z art. 178a§4 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k.

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w B. z dnia 24 maja 2019r., sygn. akt VIII Ka (...)

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w B. z dnia 31 stycznia 2019r., sygn. akt XIII K (...)

p o s t a n o w i ł:

1. oddalić kasację uznając ją za oczywiście bezzasadną,
2. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego obciążyć skazanego.

UZASADNIENIE

Kasacja wniesiona w imieniu skazanego jest bezzasadna i to w stopniu oczywistym.

Skarżący tylko pozornie podnosi w niej zarzuty związane z naruszeniem prawa procesowego, których miałby dopuścić się Sąd Odwoławczy, gdy w istocie kasacja skierowana jest przeciwko ustaleniom faktycznym i ocenom dokonany przez Sąd I – instancji. Kasacja została zatem wywiedziona wbrew treści art. 519 k.p.k., który zezwala na wnoszenie tego nadzwyczajnego środka odwoławczego jedynie od wyroków sądów odwoławczych oraz art. 523§1 k.p.k., który nie dopuszcza skarżenia w tym postępowaniu ustaleń faktycznych.

Kasacja nawet czysto formalnie nie odnosi się do wadliwego przeprowadzenia kontroli instancyjnej – brak zarzutów obraży art. 433§2 k.p.k., czy 440 k.p.k.

Przeciwnie, jak już wskazano na wstępie niniejszego uzasadnienia, podniesione zarzuty wprost kierowane są do orzeczenia Sądu Rejonowego, o czym dobitnie świadczy częściowe powtórzenie ich w ślad za apelacją. Taka próba uczynienia z Sądu Najwyższego sądu III instancji jest z oczywistych względów niedopuszczalna i nie znajduje żadnego usprawiedliwienia w obowiązujących przepisach procesowych.

Wskazać też trzeba, że w postępowaniu kasacyjnym zarzut naruszenia:

- art. 7 k.p.k. podnoszony może być tylko wówczas, gdy sąd odwoławczy czynił samodzielne ustalenia faktyczne, co w niniejszej sprawie nie miało to miejsca, a zmiana opisu czynu miała tylko charakter redakcyjny;

- naruszenie art. 4 k.p.k. nie może stanowić samodzielnej podstawy kasacyjnej, gdyż w tym przepisie sformułowano jedną z zasad generalnych rządzących procesem karnym, która to zasada znajduje następnie konkretyzację w części szczegółowej kodeksu. Zatem treścią zarzutu może stać się jedynie naruszenie tych konkretnych, szczegółowo wskazanych przepisów, nie zaś zasady generalnej;

- art. 410 k.p.k. nie ma zastosowania do postępowania odwoławczego, ponieważ to nie dowody ujawnione przed sądem II – instancji stanowiły podstawę rozstrzygnięcia tego sądu.

Również zarzuty naruszenia art. 121 k.p.k. czy 193 k.p.k. nie mogły być skuteczne skoro i one dotyczą procedowania przed Sądem I instancji. To ten Sąd ujawnił bowiem protokół badania trzeźwości i to ten Sąd oddalił wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego na okoliczność retrospektywnego badania trzeźwości skazanego.

Obie te kwestie prawidłowo zostały wyjaśnione przez oba Sądy rozpoznające sprawę. Nie sposób bowiem przyjąć, że bezsporny fakt zaniedbania funkcjonariusza policji przy uzyskaniu podpisu skazanego pod protokołem badania jego trzeźwości stanowi przeszkodę do ujawnienia takiego protokołu.

Można natomiast kwestionować wiarygodność danych zawartych w takim protokole, co jednak było trudne, skoro sam skazany nie kwestionował tego, że jego trzeźwość była badana. Brak zatem podstaw do przyjęcia, że dane zawarte w omawianym protokole są nieprawdziwe.

Bez znaczenia również dla rozstrzygnięcia sprawy, a w szczególności bytu przypisanego przestępstwa, była kwestia, jak mógł retrospektywnie wyglądać stan nietrzeźwości M. C. w godzinach poprzedzających zatrzymanie, skoro po zatrzymaniu go stwierdzono, że ciągle znajduje się on w takim stanie – 0,70 mg/dm³ (art. 115§16 pkt 2 k.k.).

Z tych względów brak podstaw do uznania zasadności zarzutów kasacyjnych, są one oczywiście bezzasadne.

Kierując się przedstawionymi względami, Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie. Skazanego obciążono kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego nie znajdując podstaw do zwolnienia od ich ponoszenia.